

JOŽE UDOVIČ

PREROKOVANJE

Tebi ne bo nikoli nič pripalo
od sladkosti, danih telesu in duši,
zate bo zmerom vsega premalo,
segnil boš brezploden, kot riba v suši.

Zaman boš čakal, da ti na róke kane
svetli dar, čudež iz svetega oblaka,
da odkriješ, kje se zdravilni sok pretaka,
in sam si ne boš mogel izsesati rane.

Sovražil boš vzdihe in svojo blodno hojo,
pa se ničesar ne boš mogel znebiti,
udje se ti v nobenem ležišču spočili ne bodo,
k nikomur se ne bodo imeli priviti.

Pravice palica je nad tabo prelomljena,
pod tabo pa sama lačna prst,
samo enkrat ti roka ne bo odklonjena —
ko bo objela mater kosti, lobanj in krst.

JOŽE UDOVIČ

ŽALOSTINKA KRUHU

Suhi, črni, rjavi, beli krušni kos,
tako si boren, da te gledamo z jezo,
ti kopniš, mi pa pod neodjenljivo pezo
kolnemo vsemogočno lakoto ust.

Premagal si nas, ti prva moč
si več kot sin in več kot brat,
pred zadnja zakleta vrata te gremo iskat,
ti si več kot usmiljenje in več kot strah.